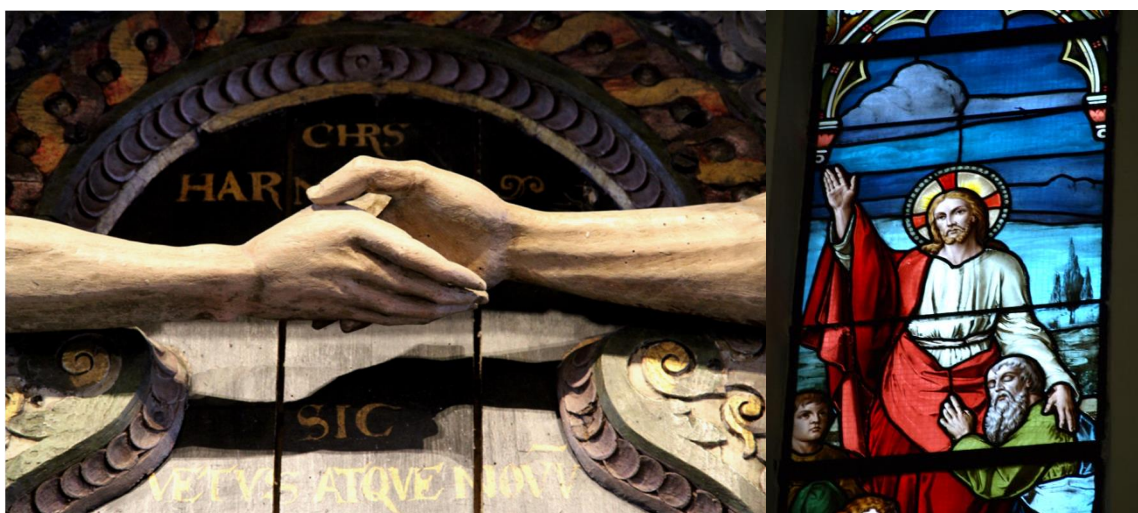

Jan-Olof Aggedal

KONTRAKTSPROSTVISITATIONER i Bara kontrakts församlingar hösten 2015 och våren 2016

Uppåkra församling 24–25 september 2015

Sankt Staffans församling 11–12 november 2015

Burlöv församling 19–20 november 2015

Svedala församling 28 januari och 1 mars 2016

Värby församling 18 februari 2016

Lomma församling 9 mars 2016

(kontraktsprostvisitationen i Lomma församling
genomfördes av kontraktsprost Gudrun Erlanson, Helsingborg)

Biskopsvisitationen i Bara kontrakt 19–23 april 2016

Presentation av kontraktsprostvisitationen

(hållen i samband med morgonbön)

Kontraktsprostvisitationen är en del av stiftets tillsyns- och främjande uppdrag. Främjandet är lika viktigt som tillsyn. Utifrån vad vi nu finns ska vi se hur vi går vidare. Främjandet, att bli bättre, är allas vårt intresse. Vi kan alltid vässa oss lite till, utveckla oss. Bli bättre på att uppfylla mål och riktlinjer. Bli bättre på att möta dem vi ska tjäna.

De närmaste två dagarna, kontraktsprostvisitationen, är till största delen en avstämning av vårt sätt att administrativt fungera och på vilket sätt vi förhåller oss till lagar och Kyrkoordningen, medan biskopsvisitationen 19 – 23 april 2016 mer fokuserar på det pastorala handlandet.

Som ett trossamfund, som Svenska kyrkan rikstäckande och egendomsförvaltande, som registerhållare och så vidare finns det en rad lagar och förordningar att följa. En del givna av samhället genom lagstiftarna, andra genom kyrkoordningen.

Allt regelverk är till för att skydda individen. Regelverket ger oss spelregler för hur vi handhar vår administration och vår egendom. Regelverket är till för att även kommande generationer ska få tillgång till fädernas och mödrarnas kyrka. Våra arkiv, vår kyrkobokföring och våra byggnader är en del vårt gemensamma kulturarv som vi har ansvar för: "Bevara ordningen, så ska ordningen bevara dig!"

Brev inför kontraktspostvisitationen

LOMMA FÖRSAMLING
Kyrkoherde Kontraktspost
Teol. dr. Jan-Olof Aggedal

Kyrkoherde NN

Kontraktspostvisitation i ..... pastorat den ..... 201..

Nu närmar det sig med postvisitationen i ..... pastorat, vilken kommer att ske efter vår överenskommelse .....

Kontraktspostvisitationerna föregår biskopsvisitationen i Bara kontrakt och är en del av stiftets tillsyns- och främjandeuppdrag. Personal från stiftskansliet kommer att medverka under båda dagarna. För att förbereda visitationen och för att underlätta arbetet på plats önska stiftskansliet senast en vecka före besöket att följande handlingar skickas in.

- **Arkivförteckningar** (= systematisk redovisning i serier och volymer) för arkiv fr.o.m. år 2000. T.ex. församlingsarkiv, pastoratsarkiv, begravningsverksamhetens arkiv och den kyrkoantikvariska ersättningens arkiv.
- **Arkivbeskrivningar** (= översikt över arkivbildares arkiv och verksamhet) för arkiv fr.o.m. år 2000. Om en församling ingår i ett pastorat räcker det med en gemensam arkivbeskrivning.
- **Eventuella lokala gallringsbeslut** rörande handlingar av liten eller tillfällig betydelse.
- **Utdrag ur det gemensamma behörighetsregistret.**

Dessutom ska gällande vård- och underhållsplaner finnas tillgängliga vid visitationerna. Det går bra att skicka dokumenten antingen med brev eller per e-post, till tina.sanden@svenskakyrkan.se med kopia till jan-olof.aggedal@svenskakyrkan.se.

Visitationen startar i lokal vid församlingsexpeditionen klockan 9.00 med introduktion och genomgång av vad som kommer att ske under dagen. Närvarande vid starten ska förutom kyrkoherden vara inventarieansvarig kyrkvärd, vaktmästare, administratör, kamrer och kanslist. Övrig anställd personal är välkommen att närvara. Samlingen inleds med morgonbön.

9–ca 12 *Administration och IT, Diarium och arkiv*

Tina Sandén, stiftsarkivarie

Marie Wojdkow, utredningssekreterare eller Kristina Lindström, kyrkobokföringssakkunnig/juridik

12-13 Lunch

13–15.30 *Besök i kyrkorna*

Heikki Ranta, stiftsantikvarie

Kontraktsposten, kyrkoherden, vaktmästare, inventarieansvarig kyrkvärd.

16–17.45 *Samtal om S:t Staffans församling utifrån församlingsinstruktionen*

Alla anställda medarbetare och kyrkoråd. Kyrkoherden inbjuder och kallar.

Kontraktsposten leder samtalet.

18.00 Mässa

Kontraktsprosten, celebrerar

Kyrkoherden, assisterar

Övriga uppgifter fördelas på plats

Kyrkoherden ska tillse att berörd anställd personal och inventarieansvarig kallas till de programpunkter som de förväntas närvara vid (se program). Kyrkoherden ombeds att framföra biskopens och kontraktsprostens hälsning till kyrkorådets ordförande och på vårt uppdrag inbjuda kyrkorådet till överläggningar enligt programmet. Mässan ska annonseras som öppen för allmänheten om den inte redan ingår i församlingens ordinarie gudstjänstutbud.

Kontraktsprostvisitationen är till största delen en avstämning av vårt sätt att administrativt fungera och på vilket sätt vi förhåller oss till lagar och Kyrkoordning, medan biskopsvisitationen mer fokuserar på vårt pastorala handlande. Kontraktsprostvisitationen ska även vara en förberedelse för biskopsvisitationen. Det samtal som kontraktsprosten förväntas genomföra med anställda medarbetare och kyrkorådets ledamöter ska därför utifrån församlingsinstruktionen föras kring de teman som församlingen upplever vara utmaningar nu och i framtiden. På så sätt kan samtalet bidra till att kontraktsprost och biskop på ett relevant sätt kan ge tankar och impulser som främjar utvecklingen i församlingen.

Jag ser fram mot att få möta dig, dina medarbetare och förtroendevalda.

Gud välsigne dig!

Lomma 2015-xx-xx

Jan-Olof Aggedal

Kontraktsprost

Sändlista

Biskopen

Tina Sandén

Heikki Ranta

Erik Ski

Marie Wojdkow

Kristina Lindström

Prostarkrivet

Mässa vid kontraktsprestvisitation

Predikans inledning

Uppåkra församling, Hjärups församlingshem 24 september 2015

"Vi lever i tron på allas lika värde.

Evangeliet kan förmedlas i många olika former.

Gud är kärlek."

Känner ni igen orden?

"Vi lever i tron på allas lika värde.

Evangeliet kan förmedlas i många olika former.

Gud är kärlek."

Så har ni i Uppåkra församling formulerat er programförklaring i

Församlingsinstruktionen.

Sankt Staffans församling, Brågarps kyrka 11 november 2015

"En synlig kyrka".

"En närvarande kyrka."

"En öppen dörr som möjliggör för växtplatser, kontakter och möten."

Så har ni i Sankt Staffans församling formulerat er programförklaring i Församlingsinstruktionen.

"En synlig kyrka".

"En närvarande kyrka."

En kyrka där ni under de närmaste fyra åren särskilt vill prioritera samtal om kristen tro och kristen undervisning.

Det är en god och fin ambition för då kommer ni att kunna vara:

"En öppen dörr som möjliggör för växtplatser" där Gud som kärleken genomsyrar allt ni är och gör.

Burlövs församling, Arlövs kyrka 19 november 2015

"Utifrån evangeliet om Jesus Kristus vill Burlövs församling

möjliggöra människors möten med sig själva, varandra och Gud.

Dessa möten ska bejaka hela människan och präglas av öppenhet.

Gudstjänsten ska vara församlingens verkliga och upplevda centrum."

Så har ni i Burlövs församlings formulerat programförklaringen i Församlingsinstruktionen.

Bjärreds församling, Bergakyrkan 3 december 2015

"Finna vägar till tro och vägar för växande i tro genom samtal, dialog och pilgrimsvandring. Sträva efter att vara en motkraft i dagens moderna samhälle mot stress, prestige och konkurens och stöd för alla goda krafter."

Känner ni igen detta?

Så har ni i Bjärreds församling formulerat er programförklaring i Församlingsinstruktionen.

"Finna vägar till tro och vägar för växande i tro genom samtal, dialog och pilgrimsvandring. Sträva efter att vara en motkraft i dagens moderna samhälle mot stress, prestige och konkurens och stöd för alla goda krafter."

Det är en god och fin ambition för då kommer ni att kunna vara:
"En öppen dörr som möjliggör för växtplatser" där Gud som kärleken genomsyrar allt ni är och gör.

Värby församling 18 februari 2016

"Utifrån grundhållningen 'att se människor' vill vi hjälpa människor att växa i sin gudsrelation. [...] Varje människa har rätt att bli bemött, tagen på allvar och lyssnad till".

Så har ni i Värby församling formulerat er programförklaring i Församlingsinstruktionen.

"Utifrån grundhållningen 'att se människor' vill vi hjälpa människor att växa i sin gudsrelation. [...] Varje människa har rätt att bli bemött, tagen på allvar och lyssnad till".

Det är en god och fin ambition för då kommer ni att kunna vara:
"En öppen dörr som möjliggör för växtplatser" där Gud som kärleken genomsyrar allt ni är och gör.

Svedala församling

Ingen kontraktsprostmässa firades på grund av att kontraktsprosten var tvungen att ändra programmet på grund av tjänsteresa. Om mässan genomförts hade inledningen varit: "Svedala församling har som mål att sprida evangeliet om den korsfäste och uppståndne Jesus Kristus – och i evangeliets namn skänka och förmedla människors trygghet och balans i deras liv"

Lomma församling

Vid mässan predikade kontraktsprost Gudrun Erlanson.

Predikans fortsättning

Gud är kärlek.

Kan kristen tro uttryckas tydligare än så?

Knappast.

Gud är kärlek.

Den kristnes liv är ett liv i kärlek.

Församlingens liv är ett liv i kärlek.

Församlingens liv är ett sammanhang där unika individer ges möjlighet att öva sig i kärlek, att växa och mogna till de individer som Gud kallar var och en till. Min kallelse är inte den samma som din. Din kallelse är inte den samma som min. Jo, i grunden är det samma kallelse, att leva i kärleken, att älska Gud över allting och min nästa som mig själv. Och ändå är kallelsen olika. För jag kan inte vad du kan och du kan inte vad jag kan. I församlingens liv behövs allt kunnande. I församlingens liv behövs våra olika gåvor, våra olika talanger så att evangeliet förmedlas i många olika former. Evangeliet att Gud är kärlek.

Om Gud är kärlek och den som förblir i kärleken förblir i Gud och Gud i honom – är kärleken den övergripande principen som omfattar hela livet, som omsluter oss helt och hållet. Den kärlek som vi uppfattar med alla våra sinnen. Synen, hörseln, smaken, lukten och känseln.

Vårt liv som kristna, som gudstjänstfirande församling lever i Guds

kärlek genom våra sinnen.

Vi ser vattnet i dopfunten, vi kan ana den himmelska liturgin i gudstjänstens gestaltning. Det har betydelse för vår upplevelse av Gud hur vi går står och sitter i våra gudstjänster, hur vi dukar altaret och ser på varandra. En slarvig och allt för vardaglig gestaltning riskerar att skymma den helige, han som är kärlek.

Vi hör Jesus ord när någon läser ur Bibeln. Vi hör när någon predikar eller vi hör när vi samtala med varandra om livets hemligheter.

Vi smakar och vi luktar på odödlighetens läkemedel, som någon i den tidiga kyrkan uttryckte sig, när brödet äts och vinet dricks. När baslivsmedlet är Kristi kropp och blod för oss utgivna.

Vi kan känna att Gud är kärlek när någon rör vid mig, när brödet läggs i min hand, när jag tänder ett ljus eller doppar fingrarna i dopfontens vatten och ritar korsets tecken på mitt hjärta.

Evangeliet förmedlat i många olika former.

Gud är kärlek. Vi älskar för att Gud först har älskat oss. Kärleken är full av är förtröstan och frimodighet. Den äkta kärleken lever i tron på allas lika värden.

Att älska, att tillåta Guds kärlek i sitt liv är en fråga om frimodighet. Att älska, att öppna för Guds kärlek i sitt liv är en fråga om frihet. Kärleken är det friaste av allt som varken kan befallas eller skrämmas fram. Kärleken kan bara älskas fram. Så gjorde Gud när han blev människa i Jesus Kristus. Så får vi älska fram kärleken när vi gestaltar livet för varandra i församlingens liv och i våra enskildas liv.

Kärlek är liv.

Kärlek är inte teori eller tomma ord.

Kärleken finns när du lever ditt liv.

Att leva i sitt dop är att leva i Guds kärlek i den trygga omsorgen att vad som än händer mig under livet är Gud i Jesus Kristus hos mig alla dagar intill tidens slut. Den som förblir i Gud förblir i kärleken och den som förblir i kärleken förblir i Gud.

Predikans avslutning

Uppåkra församling

"Vi lever i tron på allas lika värde.

Evangeliet kan förmedlas i många olika former.

Gud är kärlek."

Låt de orden prägla allt vad ni är och gör här i Uppåkra församling.

Gud välsigna er tjänst!

Sankt Staffans församling

"En synlig kyrka".

"En närvarande kyrka."

"En öppen dörr som möjliggör för växtplatser, när ni samtala om kristen tro. Tillfällen där Gud som kärleken genomsyrar allt ni är och gör.

Låt de orden prägla allt vad ni är och gör här i Sankt Staffans församling. Gud välsigna er tjänst!

Burlövs församling

"Utifrån evangeliet om Jesus Kristus vill Burlövs församling möjliggöra människors möten med sig själva, varandra och Gud. Dessa möten ska bejaka hela människan och präglas av öppenhet. Gudstjänsten ska vara församlingens verkliga och upplevda centrum."

Låt de orden prägla allt vad ni är och gör här i Burlövs församling. Gud välsigna er tjänst!

Bjärreds församling

"Finna vägar till tro och vägar för växande i tro genom samtal, dialog och pilgrimsvandring. Sträva efter att vara en motkraft i dagens moderna samhälle mot stress, prestige och konkurens och

stöd för alla goda krafter.”

Låt de orden prägla allt vad ni är och gör här i Bjarreds församling.
Gud välsigna er tjänst!

Värby församling

”Utifrån grundhållningen ’att se människor’ vill vi hjälpa människor att växa i sin gudsrelation. [...] Varje människa har rätt att bli bemött, tagen på allvar och lyssnad till”.

Låt de orden prägla allt vad ni är och gör här i Värby församling.
Gud välsigna er tjänst.

Förbön vid kontraktsmässan

Barmhärtige Gud,
vi ber för din kyrka,
här och överallt,
ge oss liv och kraft av Ordet och sakramenten.
Gör ditt ord levande för oss.

Vi ber för vår församling (...)
för Lunds stift och vår biskop Johan
för Bara kontrakt, våra församlingar och våra ledare.
kyrkoherdar och kontraktsprost Jan-Olof.
Låt våra sammanhang präglas av trygghet och öppenhet.
Gör din kyrka till ett rum där alla får plats
och där vi med likheter och olikheter
kan mötas i bön, engagemang och gemenskap.

Välsigna människor och länder
och ge vishet till alla som fått förtroende att leda och fatta beslut,
här i vårt samhälle, vårt land och i världen.

Ge oss Gud det vi behöver för att leva
och stärk vår vilja att dela med oss.
Var med människor som förföljs
eller plågas på grund av sin tro eller övertygelse.
Gud varmed alla som är sjuka, ensamma och rädda.
Var nära alla dem som är på flykt.

Sänd oss till alla som behöver omtanke och stöd.
Låt oss bli till välsignelse för andra.
Omslut hela livet med din nåd
och låt oss till sist få vara i din frid.
Genom Jesus Kristus, din Son, vår Herre.
Amen.

(KHBF 2016 Förbön 2 med tillägg)

Välkomnande med morgonbön

Biskopsvisitation internadagen Törringelund

19 april 2016

Inledning

Välkommen till biskopsvisitation i Bara kontrakt. Välkommen biskop Johan att färdas tillsammans med oss. Välkommen alla ni medarbetare med olika uppdrag i kyrka och församling, alla ni förtroendevalda och stiftsmedarbetare.

Mats Aldén är projektledare och Camilla Lindskog är informationsansvarig. Biskopens kaplan Per Arne Joelsson finns här liksom Maarit Traneflykt, vår projektsekreterare. Maarit är spindeln i nätet och håller reda på oss alla. Med oss finns även teatergruppen Lazzi som kommer att bjuda oss på såpan "Stormiga tider".

När vi skulle välja tema för visitationen var det ganska enkelt. Redan från början var det ganska klart att det på något sätt skulle handla om kommunikation i dess många former. Församlingarna i Bara kontrakt är marinerade av kommunikation, av människor som rör sig. Alla församlingarna, utom Burlöv, har fler som arbetspendlar ut från församlingen än in i församlingen. Här finns Sveriges första autostrada, en av de mest trafikerade vägarna i landet. Här finns Sturup, Malmö Airport, med vilken Svedala församling ända sedan invigning 1972 haft en god relation. Långt före krishantering, POSUM och debriefing var på modet fanns krisgrupper på Sturup där Svenska kyrkan var och är en självklarhet. Här finns en av Sveriges mest trafikerade järnvägssträckor, till glädje och sorg. Glädje, att ha goda kommunikationer, att kunna färdas tillsammans. Sorg över att stambanans sträckning genom Burlöv och Uppåkra församlingar är den näst mest olycksdrabbade sträckan i Sverige. Bara en bit utanför Stockholm är det värre. Spårspring och dödsfall sker allt för ofta. Flera gånger de senaste åren har jag varit tacksam och stolt över hur flera av er präster, diakoner och andra medarbetare har

tagit hand om drabbade anhöriga och skolkamrater. Ni har gjort ett professionellt och gott arbete när ni färdats tillsammans med medmänniskor.

Kommunikation handlar just om detta, att färdas tillsammans, att möta människor, att se varandra i ögonen, att dela livets hemligheter.

Kommunikation handlar om hur vi delar vår tro, i ord och handling. Det handlar om att vara på väg, att vara nyfiken, att färdas tillsammans.

Så blev biskopsvisitationstemat ganska snart formulerat med signalordet: "färdas tillsammans".

Några av oss har längtat, några av oss har bävat för den här dagen. Nu är vi igång. Under några dagar får vi färdas tillsammans under biskopens ledning.

Bara kontrakt – är ni beredda?

NU KÖR VI!

Psalm 181

Luk 8:22–25

En dag steg han i en båt tillsammans med sina lärjungar och sade till dem: "Låt oss fara över till andra sidan sjön." De lade ut, [23] och under färden somnade han. Men en stormby svepte ner över sjön, så att de tog in vatten och var i fara. [24] Då gick de fram och väckte honom: "Mästare, mästare, vi går under!" Han vaknade och hutade åt vinden och vågorna, och de lade sig och det blev lugnt. [25] Och han frågade lärjungarna: "Var är er tro?" Hapna och förskräckta sade de till varandra: "Vem är han som till och med befäller vindarna och vattnet och får dem att lyda?"

Bön

Välsignad är du Jesus Kristus, som lovat att vara med din kyrka i stormiga tider och alla dagar till tidens slut.

Stanna hos oss hela denna dag.

Vi viger denna dag åt dig.

Låt dagen fyllas av din sanning och kraft, så att vi blir jordens salt och världens ljus.

Välsigna våra samtal.

Välsigna våra tankar.

Ge oss mod, kraft, ork och inspiration.

Vi ber för våra församlingar i Bara kontrakt och för alla som lever och arbetar här.

Så lämnar vi oss själva och vår dag i dina händer.

Du som är Fader, Son och helig Ande.

Amen

Vår Fader

Välsignelsen

Psalm 702

Prosten om prostvisitationerna i Bara kontrakt

Internadagen 19 april 2016 14–14.30

När några hör ordet visitation blir somliga väldigt rädda. Somliga tycker att det är lite obehagligt att bli visiterade. I någon mening är visitation att bli kontrollerad. Inte nödvändigtvis att bli ifrågasatt, även om man kan känna så. Själv känner jag mig ifrågasatt varje gång jag passerar säkerhetskontrollen på flygplatsen, när jag blir visiterad, granskad. Men jag blir visiterad för ett särskilt syfte. Jag och mina medpassagerare ska känna oss trygga. Vi ska vara säkra på att ingen har med sig något på resan som kan skada oss under färden. Visitationen har ett gott syfte.

Nu är vi mitt i visitationen av Bara kontrakt.

Biskopsvisitationen har börjat.

En visitation som till stor del är en visit för att främja kyrkan i lokalsamhället. Visitationen som en visit. Där vi får inspiration att vara stolta över att vara kyrka på vår ort och där vi i pastoral förtrolighet får samtala om sådant som vi brottas med. En biskopsvisitation, där kontaktsprostvisitationen är en del, är ett utflöde av biskopens och stiftets tillsyns- och främjandeansvar.

För hundra år sedan och ännu längre tillbaka var biskopsvisitationerna ofta noggranna administrativa kontroller. Nu handlar det mer om pastoralt främjande och kontraktsprosten har fått ta över den administrativa kontrollen.

Billing i Bara

När biskop Gottfrid Billing i början av 1900-talet visiterade vårt kontrakt var han noga med att inventera kyrkorna och kyrkogårdarna. På kyrkogårdarna kunde han möta kor som gick och betade, om det tyckte han inte. Korna hade under lång tid varit kyrkogårdsarbetare som höll gräset på en rimlig nivå. Dessutom var det klockarens/kantorns privilegium en bit in på 1900-talet att få låta sina kor beta på kyrkogården.

Noga studerade biskop Billing gravstenarna. Han var nog inte så intresserad av om de var rätt förankrade. Ett viktigt intresse idag för varje kyrkogårdsansvarig. Hans intresse låg på hur de var utsmyckade och vad som stod på dem. När jag läser hans sammanfattning av sina intryck av kyrkogårdarna i Bara kontrakt, tänker jag att de dödas vilorum är en spegelbild av det samhälle som de levande lever i. Vad skrev Billing då? "Detta är ingen kyrkogård, det är en taxeringskalender".

Ett Sverige i miniatyr

Den sociala strukturen i Bara kontrakt idag spänner över alla sociala sammanhang.

Här finns uteliggaren och tiggaren.

Här finns den extremt välbesuttne och här finns allting däremellan.

Här finns landsbygd och förort.

Här finns kärlek och hat.

Här finns ett välkomnande för nykomlingen, ett välkomnande av den nyinflyttade.

Här finns en tveksamhet mot den som inte bott här i generationer.

Här finns framtidstro.

Här finns skolor som ligger i ligatoppen på nationella prov och skolor som ligger i botten.

Här finns allt det som finns i resten av Sverige och världen, men koncentrerat till några ganska små kommuner där våra församlingar verkar. Det är i detta Sverige i miniatyr som vi har uppdraget att färdas tillsammans.

Här finns ofta en blyghet inför att tala om religiösa ting, att tala om Gud och om livet. Om Gud som en personlig Gud i Jesus Kristus. När det blir för personligt blir många lite förlägna, tafatta. Vi gör vad vi kan i många av våra församlingar, katekumenat, Alfa-grupp, Taizé med Open space, öppna samtal, cafésamtal. För att bara nämna några arenor där vi färdas tillsammans med våra församlingsbor. Församlingsbor som i hög grad upprätthåller den kyrkliga seden när det gäller, dop, konfirmation, vigsel och begravning. Folkkyrkan i dess bästa funktion har vi i Bara kontrakt. Låt oss vara stolta över att kyrkliga handlingar, att livets brytpunkter i glädje och sorg, är viktiga för människor i Bara kontrakt. Vår största kontaktyta i gudstjänst och själavårdssammanhang är de kyrkliga handlingarna. En utmaning att vara rädd om.

Färdas framåt

Många församlingar brottas med hur man når fler. Hur kan "trivseldiakoni" få plats sida vid sida med den tyngre diakonin som efterfrågas mer och mer. I våra församlingar finns många fina fasader, många har råd till det. Bakom fasaderna finns relationsproblematik och drogproblematik som växer. I flera av våra församlingar handlar den övervägande delen av diakoners och prästers enskilda samtal om familjerelationer, när fasad och verklighet ser olika ut. I de samtalen färdas vi tillsammans.

Någon uttryckte en frustration, i mina samtal med medarbetare och förtroendevalda, över att det var svårt rekrytera fler till våra verksamheter. Så är det på sina håll. Vi vill bli fler. Vi behöver bli fler. Vi har ett missionsuppdrag att göra Jesus känd och älskad. Kanske främst bland de som redan är kristna, alltså de som är

döpta och våra kyrkotillhöriga. Det är viktigt att varje församling har ett missionsperspektiv, att vi inte låter bli att tala om vad vi har hört och sett, som det heter i Apostlagärningarna.

Jag tänker så här.

Låt oss inte stirra oss blinda på de som inte kommer till gudstjänst eller aktiviteter. Ta vara på de som redan är där. Hjälp dem att växa i tro och i sina personligheter till de individer som de är. Färdas tillsammans med dem. Inspirerar dem att vara kristna i sin vardag. Ofta är det inte det vi säger som får andra att se vad kristen tro är och vad församlingen har att erbjuda. Oftast är det hur vi lever och vad vi gör. Uppmuntra våra ideella att Gud har inga andra händer och fötter här och nu än dina händer och fötter. Kyrka och församling växer inifrån när vi färdas tillsammans. "Man trivs där man behövs", brukar vi säga. Jag skulle vilja lägga till: Man trivs där man tillåts växa och utvecklas, där man får lov att färdas tillsammans.

Kontraktsprostvisitationen

Kontraktsprostvisitationen är över.

Vi kan andas ut, vi klarade det.

Varje församling har fått besök.

Personligen måste jag säga: det har varit väldigt intensivt och väldigt roligt. Jag har lärt mig väldigt mycket, inte minst vid besöken i kyrkorna, men också vid samtalen med medarbetare och förtroendevalda. Vi har samtalat och visiterat; administration, arkiv och kyrkobokföring. Kyrkor och kyrkogårdar. Vi har funderat kring öppenhet och tillgänglighet, fukt, värme, energi, uppvärmning och bästa sätt att förvara och inte minst bruka vårt gemensamma kulturarv så att det inte blir förbrukat. Allt det som vi äger av skönhet i våra kyrkobyggnader, textilier, silver, skulpturer, på flera ställen unika kulturhistoriska föremål, är till för att brukas, men inte förbrukas. Religiös rekvisita ska användas. Det vi äger och det vi har i våra kyrkor är inte museiföremål utan bruksföremål, om än ibland antika sådana. Det innebär att rådet ofta från antikvariskt sakkunniga har varit:

Visa det ni har.

Gör utställningar.

Bygg montrar, säkra upp klimatet.

Använd även äldre föremål då och då i gudstjänsterna. Det som ligger gömt i gardroben gör ingen glad. Den där fantastiska skruden, den där nattvardsservisen från 1600-talet skapades en gång av kärleksfulla händer till Guds ära och människors uppbyggelse. Den där fantastiska dopfunten av trä, flera hundra år gammal, som gömde sig i städskrubben, som nu renoveras och kommer att bli en liten pärla i Törringe kyrka. En dopets pärla som binder samman generationer, *då* blir *här* och *nu*, när "släkte följa släktes gång".

Tillsyn och främjande

Kontraktsprostvisitationen är en del av stiftets tillsyns- och främjandeuppdrag. Främjandet är lika viktigt som tillsyn. Utifrån vad vi finns nu ska vi se hur vi går vidare. Främjandet, att bli bättre, är allas vårt intresse. Vi kan alltid vässa oss lite till, utveckla oss. Bli bättre på att uppfylla mål och riktlinjer. Bli bättre på att möta dem vi ska tjäna.

Kontraktsprostvisitationen, är till största delen en avstämning av vårt sätt att administrativt fungera och på vilket sätt vi förhåller oss till lagar och Kyrkoordningen, medan biskopsvisitationen mer fokuserar på det pastorala handlandet.

Som trossamfund, som Svenska kyrkan, rikstäckande och egendomsförvaltande, som registerhållare och så vidare finns det en rad lagar och förordningar att följa. En del givna av samhället genom lagstiftarna andra genom Kyrkoordningen. Allt regelverk är till för att skydda individen. Regelverket ger oss spelregler för hur vi handhar vår administration och vår egendom. Regelverket är till för att även kommande generationer ska få tillgång till fädernas och mödrarnas kyrka. Våra arkiv, vår kyrkobokföring och våra byggnader är en del vårt gemensamma kulturarv som vi har ansvar för: "Bevara ordningen, så ska ordningen bevara dig!"

Vad har vi då lärt oss?

Somliga väldigt mycket, andra lite mindre. Generellt kan många av er vara stolta över fina och välordnade arkiv. Fortsätt det arbete som ni lagt ner. Ett arkiv är levande material, även om någon kanske tycker att det bara står på en hylla. Vårdar man det inte när nya handlingar upprättas i församlingen eller kommer in så får man bara merarbete vid senare tillfälle.

Några har fortfarande en resa att göra, men ingen församling behöver få ett föreläggande från Domkapitlet. Det som behöver göras kan göras under den fyraårsperiod som är till nästa prostvisitation, vad var och en behöver göra kommer i protokollen.

Ministrialböckerna ska skrivas ut varje år och bindas i lagom tjocka volymer. Lämpligen skriver man ut dopboken i mars varje år, då har man rimligen fått in alla dop som skedde året innan. Frågan om gemensam upphandling av bokbindare har förts vidare till stift- och nationell nivå.

Allt vi gör i vår administration är till för människan. Bakom varje siffra, bakom varje namn eller annan uppgift i KBOK finns en individ, en människa av kött och blod. Att vi alla går in med denna insikt är viktigt. I KBOK får det inte bli fel. Ibland händer det och då får vi försöka minimera skadan och rätta till det. De kanske viktigast uppgifterna som finns i våra system är "skyddad identitet". Vem har tillgång till skyddad identitet i våra församlingar? Här får det inte bli fel. Ingen mer än den som har rätten att ta del av uppgiften ska kunna göra det. Därför kan en så enkel sak som hur datorskärmen är placerad vara viktig. Kan allmänheten eller kollegerna se vad som står på skärmen? Så få som möjligt, helst bara en person ska ha behörighet och tillgång till skyddade personuppgifter. Vi kyrkoherdar ska vara restriktiva så att medarbetarna har rätt behörighet när de arbetar i våra dataregister. Inte högre tillgänglighet än man behöver.

Postöppning och tillgänglighet är i regel mycket god i våra församlingar. När det gäller diarieföring har vi församlingar som i princip diarieför allt och församlingar som nästan inte diarieför något. Varje församling har fått råd hur de kan tänka. Minst ska alla handlingar som inkommer och som kan leda till beslut och alla handlingar i dessa ärenden diarieföras. Detta är verkligen ett minimum. Tänk på att även e-post skickad till enskild medarbetare ofta är en handling som ska diarieföras. På diarieföringens område finns en hel del att förbättra i många församlingar. De av er som dagligen arbetar med diarieföring rekommenderar vi varmt att anmäla er till stiftets kurser i diarieföring om ni inte redan har gått dem.

Många arkiv är välordnade. Det som behöver ses över på några ställen är att man verkligen håller arkiven för KAE (Kyrkoantikvarisk ersättning) och Begravningsmyndighetens arkiv åtskilda från församlingens arkiv. Det räcker med att de finns på olika hyllor och att de är rätt registrerade, man behöver inte ha olika arkivrum. Någon församling har fortfarande elektriska maskiner, som server och kopiator i arkivutrymmet. Dessa ska flyttas ut omedelbart på grund av brandfaran. Inga batterier, telefoner eller datorer får finnas i arkivutrymmet.

Inte endast Arkivförteckningar ska finnas utan även arkivbeskrivningar. I Sankt Staffans har jag noterat att stiftsarkivarien Tina Sanden sa: "Bra. Imponerande att själv genomfört arkivförteckningarna och med det resultatet". I Bjärred skrev arkivarien, "exemplariskt" om arkivförteckningarna. Lomma hade ordning och reda.

Att resa runt med stiftsantikvarien Heikki är att borra sig ner i historiens gömmor, att få vara med och upptäcka skeenden och föremål som ibland inte ens församlingens företrädare hade så mycket kunskap om. I stort sätt alla församlingar i Bara kontrakt har nu registrerat de kyrkliga inventarierna i SACER. På en del håll fattas inventarier sedan förra manuella inventeringen. Ett tips som generellt har gått ut är att kontrollera de föremål som tycks saknas

så att de inte finns på flera ställen, alltså är dubbelförda på flera kyrkor. Ibland har någon burit med ett föremål till en annan kyrka och så hittar man det inte eller så har det blivit uppskiven på flera ställen.

Vård- och underhållsplaner är en guldgruva för att veta något om våra kyrkor. De som fattas sådana ska snarast göra sådana. Det kostar en del, främst första gången. Uppgradering ska göras vart tionde år. Utan Vård och underhållsplan kan man inte få KAE. Vård- och underhållsplaner bör vara en prioriterad uppgift för fastighets- och kyrkogårdsansvariga. Vård- och underhållsplaner ska finnas för varje kyrka och för varje kyrkogård.

Klimatet är ett stort problem i många av våra kyrkor. Anläggning för avfuktning rekommenderades till många kyrkor. Teknik för styr och reglering finns idag till rimliga kostnader, dessutom kan man få KAE. Med detta kan man få hjälp av stiftsingenjörerna.

Dagsljuset i våra kyrkor behöver en del fundera på. Filter på glastrutor som tar bort UV-strålning rekommenderas för att undvika blekning och spara främst textilier och träföremål.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis skulle man om församlingarn i Bara kontrakt kunna säga: Här finns mycket glädje, mycket ambition, mycket kompetens, men också invanda mönster som är svåra att komma vidare från. Här finns en vardagsfromhet präglad av sekularisering samtidigt som nyfikenheten på kyrka och kristen tro slår rot här och var. Kontraktet har en blandad befolkning många unga och många 70++. I några församlingar sticker de unga ut. Exempelvis är 24,8% av Uppåkras befolkning mellan 1-14 år. Lommas största åldersgrupp är åttaåringarna. Det har sina speciella utmaningar att var fjärde församlingsbo är under 14 år.

Utifrån mina samtal med medarbetare och förtroendevalda kan jag konstatera: Diakonin behöver stärkas. Det är viktigt att diakontjänster i Bara kontrakt besätts med diakoner. Diakoni är något vi alla är ansvariga för samtidigt som diakonens ämbete och tjänst på ett särskilt sätt vittnar om Guds kärlek och barmhärtighet.

Fortsätt att bygga relationer.
Sätt upp realistiska mål.

Gläds åt det vi har och sträva efter att infria förväntningar.

Någon sa vid ett samtal: "Kyrkan borde lägga mer kraft på dem som är intresserade av kyrkan". Om någon är intressent, har man börjat en färd, man har tagit första steget, någonstans på vägen kanske det tänds till och man får en kristen tro.

Tack för att jag har fått färdas tillsammans med er under prostvisitationerna. Nu färdas vi vidare som Kristi kyrka i Bara kontrakt, nu färdas vi tillsammans, Gud välsigne Bara kontrakt.

Kontraktsmässa

Biskopsvisitation i Bara kontrakt

Internadagen Svedala kyrka 19 april 2016

Tidigt i den begynnande gryningen, ja, klockan var inte mer än fem, slog klosterporten igen bakom våra ryggar. Vi, några moderna pilgrimer, lämnade klostrets trygghet för att färdas tillsammans. Framför oss låg ett fantastiskt landskap av berg och dalar. Den uppgående solens strålar lekte med det rödskimrande berget medan vi gick huttrande i den kvardröjande ökennattens kyla. Det är kallt att vakna till en ny dag i öknen. Det var nog inte mer än fem, sex grader, men vi hade bråttom att komma iväg, för om bara några timmar skulle solen bränna oss och temperaturen närma sig fyrtio grader.

Vi har en dagsresa framför oss, tillsammans vill vi färdas den väg som Jesus vandrade tillsammans med Kleopas och en anonym lärjunge. När man färdas i öknen är det livsnödvändigt att man gör det tillsammans. Att man litar på varandra, att man ger varandra förtroende, att man har förtroende för varandra. Att var och en inte endast själviskt har omsorg om sig själv utan omsorg om varandra, omsorgen om helheten. I livets och församlingens öknar blir det tydligt att jag är jag och du är du, att jag kan inte vad du kan och du kan inte vad jag kan. Gåvorna, talangerna är olika. När vi färdas tillsammans har Gud en uppgift som passar för dig och en annan som passar för mig. Bara tillsammans kan man leva och överleva.

Jag som inte kan sjunga började gnola på en visa, när vi hade färdats ett stycke. Ja, den bara dök upp, ville liksom fram:

”Här på väg från stad och hus till det lilla Emmaus,
någon vid vår sida går, lär oss allt vi ej förstår”.¹

En av Hasse Blennows fina barnvisor, en favorit i min ungdoms sommarkyrka.

---

¹ Ur *Jovisst, sa doktor Lukas. Visor och ramsor för barn* av Hans Blennow. Håkan Ohlssons Förlag, Lund 1973. Hans Blennow (1925–2003) arbetade som stiftsadjunkt i Lunds stift 1958–1972 och var därefter kyrkoherde i Burlövs församling fram till pensioneringen 1991. Blennow var en förnyare av den kristna visan och gav ut ett hundratal sånger.

Att färdas tillsammans i Jesu fotspår blir en vandring igenom våra liv, en vandring som kom att beröra oss på djupet. Ingen som har upplevt ökens mysterium är samma människa efter en sådan upplevelse.

Vi gick ofta under tystnad, det fanns inte så mycket att säga, situationen var så annorlunda, den i sig fyllde oss med gudsnärvaro, med stillhet, med helighet. När vi rastade förde vi andliga samtal som handlade om att färdas tillsammans på väg mot Emmaus.

En i vår grupp påminde om att vi känner till namnet på en av lärjungarna som gått före oss, Kleopas, men att den andra förblivit anonym. Så är det ofta i våra församlingar, somliga känner vi namnet på, somliga förblir anonyma. Kleopas, den namngivne påminner oss om alla de människorna som blir sedda och hörda i våra församlingar. De som tillhör de anonymas skarar, finns också med. Somliga gediget fromma med ett kyrkbänksämbete. Somliga färdas i marginalen, lite nyfikna, frågande, undrande, kanske söker tron för traditionens skull i dop, konfirmation, vigsel och begravning. Somliga, eller skulle jag säga allt för många, är förlägna att tala trons språk. I "landet lagom är bäst", finns risken att vi inte bottnar i nåden. Den nåd som vår färd tillsammans lär oss, "att någon vid vår sida går".

Att färdas tillsammans, handlar om att dela erfarenheter, att dela insikter, upplevelser i ord och handling. Att färdas tillsammans handlar om att dela livet.

"Och med början hos Mose och alla profeterna förklarade han för dem vad som står om honom överallt i skrifterna." (Luk 24:27) Att färdas tillsammans handlar också om detta, att i hjärta och hjärna lära känna den Gud som är din och min personlige Gud i Jesus Kristus. Nu är det vi som behöver säga: "Stanna hos oss. Det börjar bli kväll och dagen är snart slut" (Luk 24:29).

När människor säger: "Stanna hos oss", uttrycker det en längtan efter att få fortsätta att färdas tillsammans, i samtal och kanske i måltidens delande.

Jesus stannar hos helt vanliga människor i våra församlingar. Alla ni som möter människor, har fått höra om heliga minnen, om Jesu närvaro i tillsynes vanliga människors liv. Kanske har du själv en erfarenhet, ett heligt möte, en Jesusnärvaro i ditt liv. Ibland inser man inte förrän långt senare att någon gick vid vår sida. Också i den stund man inte orkar tro det, är han kvar. Han överger aldrig. Dopets löfte, hos oss alla dagar intill tidens slut. Det har alltid varit så för Jesu lärjungar, att de varit delaktiga av något mycket större än vad man förstår i ögonblicket.

När han bröt brödet, det var då deras ögon öppnades och de kände igen honom. Stort är trons mysterium.

Inget vittnesbörd om uppståndelse och tom grav eller samtal under färden tillsammans kan komma så långt som bordsgemenskapen. Det var då de visste att det var han. De var då de fick erfara att det är mödan värt att färdas tillsammans trots alla olikheter.

Så är det ännu för oss när vi färdas tillsammans.

Bordsgemenskapen med den uppståndne ger en annan närhet än vad andra berättar eller vad hur djupa och fina samtal än kan ge. Den närhet som orden inte kan ge, ger han själv. I mässans bröd och vin känner vi igen honom. "Din död förkunnar vi, din uppståndelse bekänner vi, till dess du kommer åter i härlighet." Stort är trons mysterium.

Bordet behöver dukas ofta för alla oss vanliga människor som färdas tillsammans, precis som det gjordes i Emmaus. Lärjungarna, den gången Kleopas och den anonyma, var som vi vanliga, osäkra, undrande människor som längtar efter harmoni och kärlek i livet. Det var och är med oss vanliga som han som går vid vår sida, delar brödet och uppenbarar sig för oss.

Solblänket i den gula staden, Guds stad följde oss hela dagen. Det är en skön upplevelse att sakta få vandra genom det karga ökenlandskapet och på avstånd hela tiden skymta målet. För oss som gjorde vandringen blev detta en bild för våra liv, för våra församlingars liv. Vi vet att vårt ursprung och djupt i vårt hjärta vet vi också vårt mål. När vi vågar lyfta blicken och se framåt, skymtar vi målet, skymtar vi meningen med livet långt där borta. Vandringen dit är fylld av strapatser, av skrevor och av stup att ta sig över, av grottor att få gå in i och vila ett tag, bördiga dalar där livet är lekande lätt.

När vi färdas tillsammans
bottnar vi i nåden.
Då kan vi skapa i världen.
Inspirera lärande och samlas kring hoppet...
...med dopet som grund...
...för att möta livets och världens utmaningar.

